

Invandrare och skinnhuvuden i turnering

● Visselpipan ljuder; första matchen är slut. Boots and Braces – kängor och hängslen – har mött invandrarkillarna i Lugna gatan. Det är okej, säger de svetiga skinnhuvudena, att lira innefotboll mot svartskallar.

– Spelare som spelare. Och det finns skitschyssta svartskallar. Jag har flera som kompisar, konstaterar han som kallas Adolf och har en stupad soldat tatuerad på ena armen.

Förlusten med 3-0 i Skärholmens idrottshall förklarar målvakten Jocke med att backarna, helt enkelt, glömde bort att markera motståndarna.

Gick som väntat

– Det gick ungefär som väntat. Vi har ju inte en enda fotbollsspelare i vårt lag... Har inte spelat sedan i somras, tror jag. Vi är bättre på innebandy, berättar Jörgen.

Bucklan står på ett bord; ett eftertraktat vandringspris i söndagseftermiddagens turnering, som skall följas av flera. Socialtjänstens Stefan Andersson och Yosef Yebari, som arbetar bland Skärholmens invandrardomar, vill låta "alla sorter" mötas.

Spänningarna minskar

– Ingen säger att de skall bli bästa vänner, men vi tror att spänningarna kan släppa, förklarar Stefan Andersson.

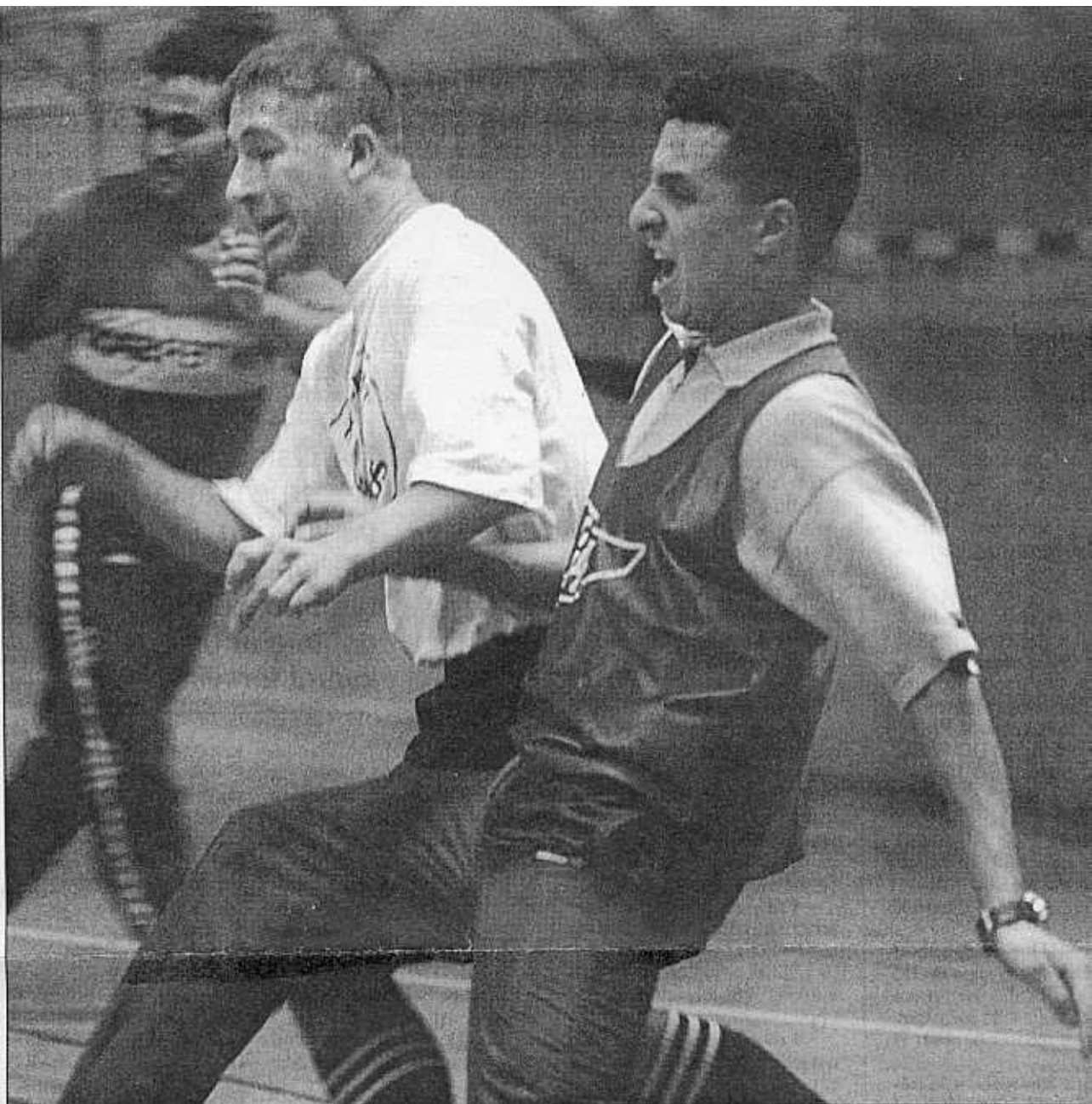
Mauri, Pablo, Skender, Vladimir, Leo, målvakten Patrick och de andra i Lugna gatans lag säger att de inte tänker så mycket på att de möter just skinnhuvuden. På planen räknas bara spelet.

"De lär känna oss"

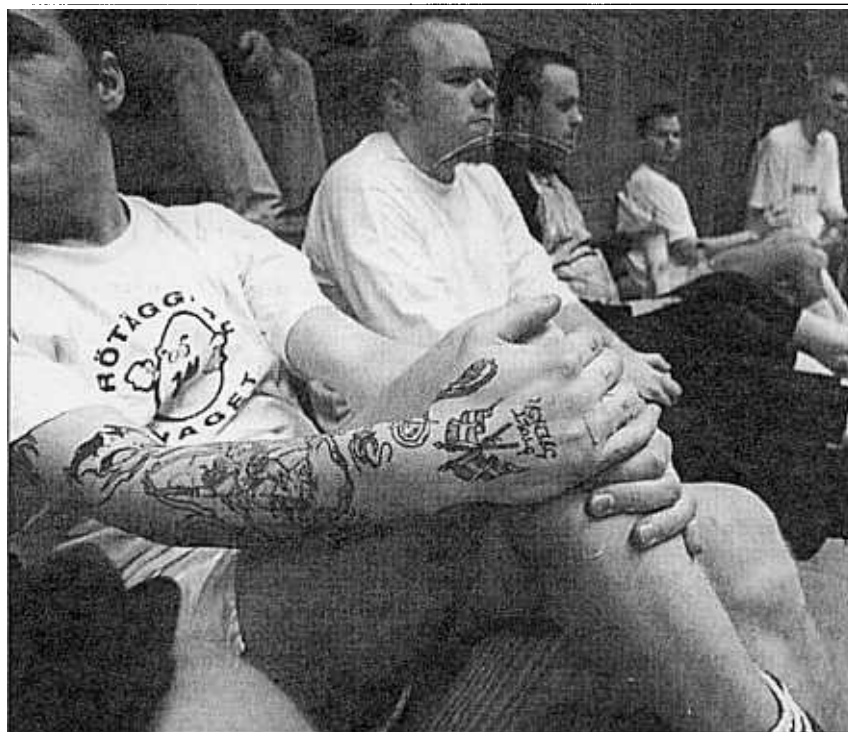
– Det är fint, faktiskt. Jävligt kul. Skinnhuvudena får lära känna oss. De tror att alla utlänningar kommer hit för att ta deras tjejer och jobb. Men det är inte därför vi är här, säger Johannes, en av spelarna i Österholm.

Skinnhuvudena väntar på snar revansch och en ny turnering – i favoritsporten innebandy, förstås.

LUVA ULSSON

Matcherna kännetecknas av ömsesidig respekt. Hur matchen gick? Skinnhuvudena förlorade med 5-6 eller 7-1.

FOTNOT: MAROC VÄNNA TURNERINGEN efter straffläggning

Avbyttarna följer intensivt lagkamraternas rörelser på planen. FOTO: PETER HUELSTAD

Alla möter alla. Det är spelets syft